

Dortheavej 61

Jak fungujeme?

Abychom zachovali opravdovou alternativu, je zřejmé, že se budeme konfrontovat s těmi, kdo porušují svobody ostatních. Máme tedy pět jednoduchých pravidel, jejichž respektování požadujeme po všech v domě. Jsou to:

ŽÁDNÝ RASISMUS! Rasismus ve vládách a mezi veřejností narůstá a není pochyb o tom, že mít bledou tvář člověku žijícímu v Dánsku zjednodušuje mnoho věcí. V domě mladých netolerujeme diskriminaci založenou na barvě pleti, etnickém původu nebo jazyku.

ŽÁDNÝ SEXISMUS! Všichni jsme nuceni vtěsnat se do binárních genderových rolí, které nás rozdělují do genderových stereotypů s jinými možnostmi a očekáváními. Ženy pak dále čelí diskriminaci protože se potárají s neustálými obavami a stálým nebezpečím fyzického, stejně jako psychologického zneužívání a

znásilňování. Sexismus jsou aktivity a názory založené na víře, že muži by měli mít od narození daná privilegia.

ŽÁDNÁ HOMOFOBIE/HETEROSEXISMUS! Heterosexismus se kazuje v přesvědčení, že biologické rody by měly definovat naše genderové identity, sexualitu a výběr partnerů/ek. Automaticky považovat ostatní za heterosexuál/k/y nebo věřit, že ostatní jsou špatní, protože takoví nejsou, je heterosexismus a porušení práv ostatních.

ŽÁDNÉ NÁSILÍ! Násilí je obvyklý způsob utlačování a my ho netolerujeme. Vždycky existuje větší síla, než síla kteréhokoli individua - a to naše jednota. Samozřejmě chápeme rozdíl mezi násilím použitým k utlačování a obranou proti násilí.

ŽÁDNÉ TVRDÉ DROGY! Jakékoli používání drog vede k doživotní karanténě a být zde pod vlivem drog je jistá cesta k vyhazovu.

Kulturní politika

Nikdy neorganizujeme koncert, setkání, uměleckou výstavu nebo cokoli jiného pro peníze. Každý, kdo v domě pracuje, pracuje jako dobrovolný aktivist/k/a a nikdo nedostává plat. Proto každý, kdo v domě vystupuje, dostane pouze cesták, pití a jídlo. Nemáme zájem na podporování komerční hudby, rozhodně ne ve chvíli, kdy všichni ostatní pracují dobrovolně.

Samozřejmě požadujeme, aby umělkyně/ci respektovaly naše pravidla před představením, během něj i po představení.

Aktivismus

Dobrovolní aktivisté/ky se podílejí na všech činnostech v domě, od každé vymalované zdi až po každé uvařené jídlo a každé pití prodané při koncertech. Bývá to tvrdá práce, ale je to nutná součást tvorby rovné komunity. V domě existují různé kolektivy, které pracují na různých úkolech. Většina našich aktivistek/ů jsou součástí jednoho nebo více kolektivů, ale nemusíte být součástí nějakého pracovního kolektivu. Když chcete být v domě aktivistk/ou, ukažte se na některém z našich pondělních shromáždění, kde vypracováváme program našich aktivit.

Přímá demokracie

Nemáme management a nemáme šéfkou/a. Naše nejvyšší instance je plénium, které se koná každý týden v pondělí v 7 hod večer. Na nich koordinujeme naši práci a diskutujeme otázky týkající se domu. Všechna rozhodnutí se snažíme učinit co nejdecentralizovanější. Každý kolektiv v domě dělá svá vlastní rozhodnutí, ale všechny záležitosti mohou být diskutovány na pondělním shromáždění. Nikdy nečiníme rozhodnutí volením, ale snažíme se najít řešení, která by vyhovovala všem. Někteří budou prohlašovat, že to nikdy nebude fungovat, ale my takhle fungujeme už od r. 1982!

Historie domu mladých (Ungdomshuset)

Ungdomshuset (tzv. "Dům mladých") bylo jméno budovy formálně známé jako Folkets Hus ("Dům lidí") v ul. Jagtvej 69 ve čtvrti Nørrebro v Kodani.

Ungdomshuset bylo zbudováno hnutím místních pracujících, aby fungovalo jako základna pro boj za sociální spravedlnost. Probíhaly tu setkání a večírky během boje. V padesátých letech postavily mnohé odbory své vlastní budovy a dům byl víceméně prázdný až do osmdesátých let. V 80tých letech rostlo squatterské hnutí a v tomto domě se setkala iniciativa pro Dům mládeže a zformulovala svoje požadavky pro radnici. Během dvou let masového squatování radnice povolila a dům hnutí postoupila.

Ungdomshuset bylo čtyřpodlažní politické a kulturní centrum. Sloužilo jako výchozí bod pro radikální diy scénu v Kodani, hudební klub a místo setkání mnoha autonomních a levicových uskupení mezi lety 1982 a 2007, kdy bylo po dlouhotrvajícím konfliktu strženo. Díky konfliktu mezi radnicí a aktivistkami/y, kteří obývali dům, byla budova předmětem intenzivního zájmu médií a veřejné debaty od poloviny devadesátých let.

V budově probíhaly aktivity téměř každý jednotlivý den, od pondělních shromáždění a politické debaty, až po koncerty a promítání během víkendů. Navíc tu byly mnohé ateliéry, dílny a zkušebny pro kapely.

Ungdomshuset bylo alternativou ke světu, který mezi lidmi způsobuje spory. Věděli jsme, že nejsme schopni vytvořit perfektní společnost v tomto světě, protože jeho zákony a omezení nás utlačují a protože i my sami jsme jím manipulováni. Základní rozdíl mezi společnostmi, která nás obklopuje, a námi je ten, že neustále bojujeme proti strukturám, které mezi lidmi způsobují problémy - můžete se k nám kdykoli přidat!

Reykjavík: Tomuhle říkáme solidarita!

Anarchistický squat v centru Reykjavíku

Ve čtvrtek, 9. dubna, byl islandskými anarchistkami/y obsazen dům v centru města. Dům byl prázdný déle než rok a je jednou z mnoha budov v majetku stavební společnosti, která má v plánu strhnout všechny své staré domy a nahradit je velkým nákupním a kancelářským centrem.

Když se squatterky/ři dostaly do domu, uklidily jeho část a uspořádaly otevřené party. Rozdávalo se jídlo, hrála hudba a diskutovalo se o myšlenkách v pozadí squattingu. Na party přišlo dost lidí a hostům i sousedkám/ům se líbila.

Během následujících dnů squatterky/ři dokončily vyklízení domu a začaly organizovat sociální centrum. Byl vytvořen freeshop, malý infošop s radikální literaturou a diy vydavatelství/label a společná kuchyně. V sobotu byl den otevřených dveří a místní kolektiv Food Not Bombs rozdával jídlo a hosté byli zváni do domu, aby si prohlédli prostor a podělili se o své nápady, jak by mohlo být centrum využito.

Toto je vyjádření squatterek/ů:

V ul. Vatnsstígur 4 byl obsazen dům

Prázdné domy stojí všude kolem, mají být strženy a mají ustoupit nákupním centrům, jsou to domy, které měly být pronajaty za vysoké nájemné, aby z bohatců udělaly ještě větší bohatce a aby společnost kulturně ochudily.

Nežádali jsme o dovolení, když jsme dům obsadili. Nepotřebujeme se dovolovat těm, kdo si myslí, že mohou poručet, řídit životy a nakládat

s půdou ve jménu peněz. My nejsme součástí takového systému.

Bereme si to, na co máme právo a v tomto domě vytvoříme sociální prostor, kde se mohou setkávat lidé a používat ho způsobem, o němž si myslí, že za to stojí, třeba organizovat info večery a přednášky, vařit jídlo, vytvářet čtenářské kroužky, účastnit se politických aktivit a dělat všechny možné druhy umění.

Prostor bude otevřen všem, kdo usilují o radikální změnu penězi poháněné společnosti, v níž žijeme.

Kapitalistická demokracie, jak ji známe, je jenom jednou ze struktur moci, vytvořenou tak, aby řídila lidi a vydělávala tak peníze. Lidé jsou učeni, že to je jediný spravedlivý systém, jaký lidská bytost kdy vytvořila, ale to není pravda. Uvnitř demokratického systému většina utlačuje menšinu a pouze málo lidí končí na vrcholu mocenské pyramidy, na úkor ostatních. Na každého jednotlivého premiéra/ku případnou milióny lidí, kteří premiéry/kami nejsou. Rozhodování se metodou konsensu je používáno anarchistkami/y a dalšími radikálkami/y k rozhodování uvnitř kolektivů, malých nebo velkých, namísto demokratického většinového hlasování. Chopili jsme se příležitosti, abychom vytvořili alternativy, namísto toho, abychom si mezi nimi vybírali.

Kapitalismus jednotlivcům nebo firmám umožňuje mít své vlastní domy, ale nechává je prázdné, i přesto, že mnoho lidí potřebuje domov a další místa, kde by mohli zůstat. Banky vlastní většinu prázdných domů a veřejnost musí platit za lživou hru, která byla přijata před "kolapsem". My za ně nic splácet nebudeme!

Tento squat se staví proti autoritě, kapitalismu a všem druhům mocenských her. Náš dům bude nezávislý na současných islandských autoritách a osvobozený od jakýchkoli mocenských struktur, které nás zastupují.

My, lidé, jsme svrhli někdejší vládu a ještě jsme zdaleka neskončili s naším zpochybňováním systému nerovnosti a chamtivosti, a stejně tak jsme ještě neskončili s naším paralelním vytvářením společnosti, v níž chceme žít. I ostatní vyzýváme k tomu, aby neplatili za dluhy bank, aby odmítli odejít ze svých domovů a aby začali squatovat!

Hrozící evikce
Včera, v úterý 14.dubna majitelky/é (na papíře) domu se dostavili s civilně oblečenými policistkami/y a prohlásily, že dům musí být vyprázdněn do 16hod. Po oznámení za krátkou dobu squatterky/ři zabarikádovaly dům a žádaly o solidární demonstraci, která by se konala před domem. Kolem 15hod začali přicházet lidé, byl zapálen oheň, hrály bubny a byla vykřikována hesla na podporu

squatterek/ů. Několik stovek lidí se zúčastnilo demonstrace a byl otevřen freeshop. Jeden ze squatterů pronesl projev:

Tomuhle říkáme solidarita!

Je skvělé vás tu dneska všechny vidět. Tomuhle říkáme solidarita! My, kdo jsme obsadili tenhle dům, změním společnost, v níž žijeme. Část spočívá v obraně tohoto domu, který se měl stát obětí kapitálu, protože na tomto místě mělo být vybudováno nákupní centrum.

Teď tento dům patří nám - lidem uvnitř a lidem, kteří stojí venku - a bude využit k revoluci. Ke zničení mocenských struktur této společnosti potřebujeme revoluci - ne volby! Dnes, my, kteří jsme uvnitř, a vy, kteří stojíte venku v tomhle hnusném počasí, jsme znemožnili korporáčnímu bahnu, aby si proráželo cestu s použitím násilí, které jenom oni mají právo použít.

Ale když teď na nás nepošlou policii, vláda ji pošle dnes v noci, zítra, v týdnu nebo po volbách. Nezáleží na tom, jestli odsud budeme vyhozeni, nebo jestli nám bude dovoleno tu zůstat, i tak budeme silnější.

Tento dům je náš! Boj je náš, boj proti autoritě a kapitalismu.

Revoluce je - a musí být - mezinárodní. S tímto squatem vyjadřujeme solidaritu a podporu utlačovaných lidí v Palestině a jejich sourozenců na druhé straně zdi, Anarchistek/ů proti Zdi, podporu zapařistickeho hnutí v Mexiku, polských squatterek/ů z Rozbratu v Poznani, Mumii Abu Jamala, Roda Coronada a všech ostatních politických vězenkyň/ů v USA, kmene Dongria Kondh v Indii, který bojuje proti těžbě bauxitu... a všech ostatních lidí a hnutí, která bojují proti zneužití moci, korupci, kapitalismu, vykořisťování, útlaku a násilí - na celém světě.

Squatting je jedna ze součástí revoluce, a proto všechny vyzýváme k obsazování prázdných domů nebo k odmítnutí opustit svoje domy.

Ať žije revoluce!

Squatterky/ři z Vatnsstígur 4

Policie se nakonec neukázala. Důvod neznáme, ale hrozba vystěhování dále trvá. Squatu se dostalo velkého prostoru v mainstreamových médiích a samozřejmě také v těch alternativních. Vedlo to k velké podpoře a squatterky/ři doufají, že solidarita potrvá i nadále, protože hrozba se zvětšuje.

Squat vystěhován - dvě hodiny jsme odolávali speciálním jednotkám

Po celém jednom dni od doby, kdy jsme věděli o nebezpečí vyklizení, po solidární demonstraci a podpoře, se nakonec policie objevila v nedávno otevřeném squatu v centru Reykjavíku. V 8hod ráno se asi 40 nebo 50 policistek/ů včetně mnoha členek/ů speciální jednotky objevilo před domem, napadly a zatkly tři osoby, které stály před domem, a tak vyčistily prostranství kolem domu. Squatterkám/ům uvnitř domu bylo nařízeno, aby dům opustily, a jestliže tak neučiní, budou zatčeny. Squatterky/ři samozřejmě objekt opustit odmítly.

Policejní autority asi věřily, že když se dostaví brzy ráno, nebude vystěhování nikdo věnovat pozornost a squat nebude podpořen. Ale mylily se. Brzy se celé sousedství zaplnilo lidmi, kteří se přišli podívat, co se děje, a ukázat svojí solidaritu se squatterkami/y. Mnoho sousedek/ů už prohlásilo, že squat podporují, a odsoudilo plány na zbudování nákupních a kancelářských prostor na této ploše.

Policie uzavřela sousední ulice a začala útočit na dům, ale squatterky/ři zbuodovaly na všech podlažích silné barikády. Když se policie pokoušela dostat do domu zezadu, setkala se s prošlými mléčnými produkty, které na ni byly házeny. Po troše snahy se nakonec dostala do prvního patra, kde nikdo nebyl. Squatterky/ři složitě zabarikádovali druhé patro. Tak dobře, že speciálním jednotkám trvalo dvě hodiny, než se skrz něj dostaly za použití motorových pil. Všechny pokusy policie dostat se přes barikády se setkaly s odporem, byly na ně házeny předměty a tekutiny a klacky byly použity, k postrkování policie dolů po schodišti.

Během pokusu policie proniknout do domu squatterky a squatterři mluvili k lidem dole pod okny. Prohlášení proti kapitalismu a autoritám byla předčítána a veřejnost byla žádána o provádění přímých akcí proti těmto násilným korupčním silám.

“V této společnosti je nejjednodušší být zticha, zůstat za žlutou policejní páskou a stát, zůstat doma a poslouchat příkazy autorit. Takové chování vede k osobnímu komfortu. A izolovaný a osobní komfort se zdá být hlavním cílem života většiny lidí.

Finanční krize není problémem. To období prosperity je problémem! Zkazilo a umlčelo veřejnost, zabilo každou známku vzdoru.

Obsadili jsme tento dům jako akt vzdoru. Dělejte to samé - znovu a znovu a znovu. Tak změníme společnost.”

Policejní akce se stávala těžší a těžší, protože se policie setkala se silným odporem. Pokaždé, když squatterky/ři uviděli část pily, hned se ji snažili poníčit, vždycky, když už se zdálo, že policie se dostává dál do druhého patra, stala se barikáda těžší.

Po dvou hodinách zápasu se nakonec policii povedlo dostat se do druhého patra. Squatterky/ři se snažily bránit, ale byly napadeny pepřovým sprejem a násilným jednáním policie. Všichni byli spoutáni a strženi na podlahu, zatímco policie rozbíjela každé druhé okno domu bez jakéhokoli zjevného důvodu. Squatterky/ři byly vyneseny ven a hozeny do antonů, které je měly odvézt na

policejní stanici. Podpůrkyně/ci si sedly na zem a blokovaly ulici, aby autům zabránily prorazit si cestu, ale rychle byly odstraněny.

Fotograf byl vytažen z davu, tažen po zemi a napůl vysvěcen. Když se policie ptal na důvod svého zatčení, řekli mu, že je to proto, že plivl na policistu při protestu, který se udál v lednu u parlamentu. Svědkyně/ci tvrdí, že bylo očividné, že byl zadržen kvůli tomu, z jaké blízkosti fotografoval policejní akce a jak hlasitě proti nim protestoval.

Squaterry/ři byly odvezeny na policejní stanici, kde byly vyslýchány a drženy po dobu pěti hodin. Mnoho zadržených mělo dýchací problémy kvůli pepřovému spreji a jedna zadržená byla brutálně napadena policistou. Když byla vynášena ze squatu, jeden policista, co držel squatterku za krk, surově udeřil její hlavou o dveře. Na policejní stanici jí byla odmítnuta lékařská péče, pokud neudá své číslo pojištění. No, to není překvapující, v kapitalistické demokracii člověk nemá právo na lékařské ošetření, když nezapadá do regulací tohoto systému kontroly.

V tu samou dobu se lidé shromáždili před policejní stanici, aby protestovali proti zatčením a ukázali solidaritu se squattery/kami. Černá vlajka byla vyvěšena na sloup před policejní stanici a z kazeťáku hrála hudba. Po několika hodinách zatčené/í začaly vycházet z policení stanice a byly přivítány davem, dávaly rozhovory médiím a byly nakrmeny svými příznivkyněmi/ci.

5

Jedna ze squattek měla uvnitř fotoaparát, který jí byl sebrán během vyklizení, když byla zatýkána. Při propuštění jí ho policie odmítla vydat, ale druhý den ho nakonec dostala. Policie vymazala z fotoaparátu všechna data. Ale policistky/í jsou hloupější, než se zdá... a fotky jsou zpátky. Mnohé z nich zdobí tento článek.

Squat a zájem veřejnosti kolem něj přinesl důležitou diskuzi o konfliktu mezi vlastnickými právy a právem věci užívat. V současné atmosféře na Islandu, po kolapsu ekonomiky, je tato diskuze mnohem pozitivnější, než by člověk očekával. Banky vlastní většinu prázdných domů a banky zajisté nejsou teď všech populární. Squat byl podporován ze všech možných směrů, pravděpodobných i nepravděpodobných, a ukázalo se, že je čas začít squatterské hnutí. Squaterry a squatteři z Vatnsstigur mají ještě daleko do důchodu.

Brzo bude publikováno prohlášení squattek/ů. aftaka.org

ROZBRAT ZŮSTANE, MĚSTO JE NAŠE!

Jelikož se squat Rozbrat dostal do těžké situace, rozhodli jsme se pro první (a samozřejmě ne poslední) demonstraci na jeho obranu.

Jak už určitě víte, všechno začalo: banka, soud, dražba.

My ale nebudeme pasivně čekat, protože je nejvyšší čas, abychom ukázali svou přítomnost ve městě a v jeho ulicích.

Ukázalo se, že místní úřady, i přes některá vstřícná prohlášení z minulosti, pro zachování Rozbratu neudělají sebemenší gesto, nejsou našemu squatu ani našim aktivitám nakloněni. Slova, která pronesl zástupce primátora města, jsou spíše pesimistická: místo není ani v ulici Pułaskiego, ani v centru města. Možná se něco najde někde na okraji města... Ale nemáme žádné konkrétní nabídky... takže nemáme vůbec nic.

Politika města je jasná – odstranit všechno, co je jiné, nerentabilní, co se nehodí k centru Poznań.

Chceme protestovat proti chování Poznaň jako velkého obchodního centra, proti podřizování se velkému byznysu, proti ničení společenských vazeb a na obranu takových míst, jako je Rozbrat – kde vedle sebe paralelně fungují politické, sociální, kulturní a společenské funkce.

6. květen prohlašujeme za den solidarity s Rozbratem, abyste vy, kdo přijedete na demonstraci mohli zorganizovat lokální akce, na které pak chceme upozornit při sobotní demonstraci. 9. května v 15 hodin se pak pod poznaňskou Operou začne tato demonstrace pod heslem: „ROZBRAT ZŮSTANE – MĚSTO PATŘÍ LIDEM!!!“

Kolektiv Rozbrat (upravený překlad prohlášení) rozbrat.org

vsichni kdo nebyli prohloupili

(cirkus alien v polsku)

misto kde jsme hrali bylo uplne super, byl to zasquatovanej kemp /!!!! na brehu Odry, nedaleko centra Wroclawi, my hrali v takove trochu industrialni ratejne, kde uz byl pro nas prichystanej soundsystem/kvalitni zvuk..asi jsme to hulili az zbytecne nahlas...bar /nekolik druhu piva/ a taky takova ministage vyzdobena fluorobarvami, kde dusal celou noc trance/moc jsem nepobyl/...kolem pulnoci uz bylo narvano, to jeste hrali djs mistniho crew AFT../od hc po acid techno/... skvadra lidi ruznorida, ale vicemene pankaci, squateri, pel mel...trochu jako kdysi publikum na Ladronkach apod. Taky jsme si na casy Ladronky s mistnimi zavzpominali, pac oni tam pred tema 10 rokama casto jezdili..omrknout jak se squatuje atd:] Ale hlavne to byli vsechno fajn lidi, cekali jsme v PL sem tam nejakyho vyhrocence, ale vsechno bylo uplne vphode, komunikace ok...Prijeli jsme tam trochu pozde, ale vsechno jsme tak nejak stacili v limitu, rozvesit svetla, bekdropy, projektor a platno /projekce byla super..diky Psychozovi/...hrali jsme po pol. djs Janek, ja a Alert, vetsinou acid techno...lidi parili, tleskali ale preci jen tam chybelo neco dalsiho...lzx ani psx se nezucastnili a bylo to bohuzel na tom znat... mohli jsme tem polakum predvest vic, rozhodne by si to zaslouzili :[Mistni crew se o nas pekne postarala..navarili vege veceri, ulozili nas do bungalovu v kemp-squatu, kde jsme pak odpoledne vystoupili s programem

Plastic People Revival Unplugged. Kemp vypada bezvadne, kona se tu v cervnu velkej festak Punk Piknik, kam sme zvany..., je to priroda uprostred mesta na brehu reky, kolem jezdej lode, punks si delaj vohnicky, parkujou tam trucky, maringotky..pohoda.. Pak nas nasi hostitele vzali jeste na dalsi squat, v centru mesta, jmenuje se CRK a je to velkej barak, nekolik pater, koncertni sal, sami si zavedli ekologicke ustr. topeni /na to ze se oni jezdili pred lety 'ucit' squatng na Ladronku jsme cumeli jak vyvorany myse../po par pivkach /psenicny dobry, medovy fuj/ v hospodach na starym meste jsme tam prespali, rano snidane...jeste doprovod na vylet k hore, ktera je vlastne kosmicka lodi mimozemske civilizace /dle mistni legendy/ pak uz jsme se vydali na cestu zpátky do cz, kdy jsme jeste stacili zabloudit horama kolem Nowe Rudy. Si tam pro tu jedubabu, co nas navigovala nekdy asi dojedem:]

wroclaw proste skvely lidi, squaty, prevkapko...

Erfurt (Německo): Squat vyklizen 16. dubna.

Továrna zdemolována.

Squat v Erfurtu se nacházel na území bývalé továrny Topf & Söhne, která během vlády nacismu v Německu vyráběla krematoria a části plynových komor pro koncentrační a vyhlazovací tábory jako Buchenwald a Auschwitz. V ranních hodinách byl 16. dubna squat vyklizen - kolem šesté se policie začala spouštět na střechy některých domů v zasquatované části objektu. V tu samou dobu si prorazila cestu zezadu s pomocí speciálního tanku a demoličního přístroje. Vystěhování velevy speciální jednotky SEK, které použily slzný plyn. V horním patře squatu dokázalo několik lidí připoutaných k betonovému kvádru evikci zpomalit, ale kolem 9.30 byli všichni lidé vyklizeni. Všichni lidé z areálu squatu a lidé, kteří seděli před vjezdem a blokovali jej, byli zadrženi. Všichni byli propuštěni druhý den, ale je jisté, že budou obžalováni. Hned po vystěhování byly všechny budovy srovnány se zemí - takže z našeho squatu teď zbyla jenom hromada trosek. všechny další historicky cenné budovy bývalé továrny byly zničeny v posledních měsících. Nyní už stojí pouze bývalá administrativní budova, která by se měla stát historickou památkou.

Ve dnech, které následovaly po vystěhování, ve městě proběhlo mnoho akcí, příznivci/kyně zorganizovali několik demonstrací, lidé v ulicích dělali ohně, proběhla dočasná obsazení budov a skleněný vchod úřadu práce byl rozbit. Navzdory silné přítomnosti policistů/ek v ulicích, se našlo hodně lidí, kteří se nebáli vyjádřit svůj vztek a zklamání z vyklizení. Byli jsme ohromeni množstvím solidárních akcí v dalších městech. Ve Výmaru (20km od Erfurtu) bylo zapáleno více než 40 kontejnerů na odpad, aby náklady na vystěhování stouply, ve švédském Växjö byla dočasně obsazena policejní akademie a došlo k neohlášeným demonstracím v Leipzigu, Norimberku, Rostocku a Hamburku. Doposud proběhly solidární akce ve více než třiceti městech! Jsme opravdu vděční za všechnu podporu a jsme rádi, že tolik lidí se zajímá o snahu vytvářet a zachovat autonomní prostory jako byl tento.

Squat v Erfurtu byl autonomním sociálně kulturním a politickým projektem po celých osm let. V areálu bývalé továrny se squatteři/rky snažili informovat o historii firmy. Organizovali prohlídky, přednášky a demonstrace k historickým tématům. Projekt byl součástí hnutí proti rasismu, sexismu, antisemitismu a kapitalismu. Squatteři/rky vždycky usilovali o sociální transformaci, nejen o vytvoření pěkně fungujícího "hnízdečka uvnitř systému".

Squat byl také důležitým útočištěm pro mnoho lidí, protože nacisté/ky tu nebyli tolerováni. Byl také útočištěm pro lidi ohrožené sexuálním nebo rasově motivovaným týráním. Poskytoval také mnoho životního prostoru, parkoviště pro přívěsy, místnosti pro koncerty, párty a zkušebny pro kapely, infošop, kino, freeshop, dílnu, fitness centrum a společnou kuchyni. Pravidelné párty a koncerty navštěvovalo mnoho lidí.

Ačkoli se squatteři/rky dlouho pokoušeli najít jiný objekt, není teď žádná jiná budova. Ale usilování o autonomní prostor tímto vystěhováním nekončí. Budeme pokračovat v hnutí za autonomní prostory v Erfurtu i všude jinde. Teď je jasnější než kdykoli jindy, že od města žádnou podporu čekat nemůžeme. Starosta už mockrát řekl, že každý nový squat bude okamžitě vyklizen a lokální média si stěžují na silniční zácpu během evikce, na spálené kontejnery a na cenu celého zásahu. Takže teď stojíme před stejným problémem, jako mnoho dalších vyklizených squatů před námi. Náš squat je zničen a šance na nový prostor jsou velmi malé. Ale podpora, která přichází ze všech stran, posiluje naši jistotu, že v tom nejsme sami a že tohle nebylo poslední autonomní centrum ve městě.

Pokračujme v hnutí za autonomní prostory v Erfurtu i všude jinde!

7

28.3.: Demo za nové autonomní centrum v Drážďanech aneb "Všichni zůstaneme!"

Poslední březnovou sobotu jsme se coby český support zúčastnili demonstrace na podporu nové squaterské iniciativy v německých Drážďanech. Před několika měsíci zde vznikl kolektiv lidí systematicky obsazujících prázdné domy s úmyslem vytvořit zde centrum pro všemožné kulturní a politické aktivity.

Týden před naší návštěvou zde byl typicky nevybíravým způsobem vyklizen nově otevřený dům, během zákroku bylo několik lidí pokusáno policejními psi. Přes týden pak proběhlo pár menších demonstrací a přímých akcí.

V čele sobotního pochodu, kterého se zúčastnilo kolem 150 lidí, byl umístěn transparent známé kampaně "Wir Bleiben Alle" (Všichni zůstaneme)- mezi názvy známých evropských center (Villa Rosenau, Köpi, Rozbrat, New Yorck..) nechyběl ani odkaz na Miladu.

Wir Bleiben Alle je i jedním z nejčastěji skandovaných hesel, které poukazuje na to, že boj za autonomní centrum v Drážďanech zdejší aktivisté/ky nechápu odděleně od zbytku evropské scény. Naopak, solidarita je základním principem, na kterém celé hnutí funguje; bez ohledu na národy, hranice a další nesmyslné konstrukty, kterými se nás autority snaží rozdělovat. Útok na jednoho je útokem na nás na všechny a my víme, že i v případě ohrožení Milady nebudeme ve svém boji sami.. Den po demontsraci jsme se zúčastnili otevřeného pléna platformy Anarchia Dresden, která se pokoušela kontaktovat několik majitelů a majitelek nevyužitých nemovitostí. Vyšlo najevo, že majitelkou jednoho z mnoha prázdných domů v sousedství autonomního centra AZ Conni (kolem kterého se koncentruje veškerá aktivita drážďanského anarcho-autonomního hnutí), je jistá stará paní, která nemá peníze ani na placení daně z nemovitosti, natož pak na údržbu či rekonstrukci domu. Ještě ten samý den jsme od ní získali klíče od tohoto šestipatrového činžáku a prozatím ústní souhlas k jeho užívání za placení daně z nemovitostí..

..na další den už cesta do Berlína, dvě noci na nedávno odkoupeném squatě Rigaer78, setkávání starých známých, návštěva Köpi, Scharni, infoshopu v Liebig14 a dalších nám již dobře známých míst, kterých je v Berlíně víc, než v celé východní Evropě dohromady..a v průběhu těchto dní odpočíváme jak jen to jde, protože nás čeká několik náročných dní na anti-nato kempu ve francouzském Strasbourgu..

AKCE

KVĚTEN/MAY 2009

1.5. Milada supports May Day - Festival proti rasismu

2.5. Pretty Old Sound (garage-punk/rock'n'roll, BUL/SK/CZ), Sidi Santini & The Decadents (post punk, Brno), Andrea Rottin (acoustic, IT)

6.5. Promítání od 20:00: v rámci dne solidarity s poznaňským squatem Rozbrat, jemuž v současné době hrozí vyklizení, promítneme jako předfilm krátký snímek z roku 2004, který přibližuje atmosféru a fungování tohoto legendárního squatu, jeho historii a aktivity, do nichž se zapojuje..viz rozbrat.org hlavní film: Ghetto no. 1 + freeganská večere

7.5. 18:00- Divadlo- Uvaděčka s vrtačkou, Promítání: Baader Meinhof Komplex, Antifascist Attitude

8.5. **HARDCORE/PUNK IS MORE THAN MUSIC!** začátek v 16:00!!!

Age of Death (fastcore/punk z Moravy), Blu-82/b (crust-punk, Děčín), Jedovatý push-upky (riot grrrr! s punk), Kobra XI (thrash/grindcore, severní Čechy), Kohoutek (hardcore/grind, Kladno), Korubo (temný crust punk, Morava), Lichikolha (kabaretní kvartet, Praha), M.A.C. of Mad (elektro/violance, Praha), Scalp (crust/punk, Jablonec)

Spots (anarcho-punk, Odolena Voda), Stolen Lives (oldschool hc/thrash, Nové Město nad Metují), Tupak Amaru (DIY anarcho hc/punk, Orlová)

9.5. 14:00- HERNÍ DEN: stolní a deskové hry, bojovka, turnaje, soutěže

22:00- ELECTRONIC PARTY: Dj Crome (Rebel Sounds) - dub & punk, Dj LZX (Cirkus Alien, Psychospores), NEANDERTHAL MOHICANS meets NASHUA (Panic Sauce/EUA meets iLZR) o Imprimis Statio cum diabolus musica & much more on the 2nd stage!

10.5. 12:00- nohejbalový turnaj v rámci kampaně Love Football, Hate Racism

13.5. Altercado (DIY hardcore/punk, Chile), Tunguska(temný melodický crustcore se členy Silence, Crowdcontrol nebo Antichrist, Irsko/Polsko), Feed The Vulture (hardcore ve stylu kapel jako Cancer Bats nebo Hope Conspiracy, Košice), CrippleKorps (orthodox punx, Praha)

15.5. Skate or die 80's party! ..supported by Billy da Kidz

SQUAT MILADA

17.5. 20:00: divadlo - Všechno, co jsem ti kdy chtěla říct a neřekla... autorská loutkovo-herecká hra v sudu s vizualizacemi na motivy Malého prince Antoina de Saint-Exupéryho. Režie: Jitka Pospíšilová.. více info na fazoleaprinco.blog.cz

20.5. Promítání od 20:00: Veřejný nepřítel č. 1 + freeganská večere

22.5. D.D.P. (alko-punk, Jílové), Vylitý hyeny (chlastpunk, Praha), Vychcaný knedlíky (punk'n'roll) + Kometa Punkravers DJ's

27.5. Promítání od 20:00: Veřejný nepřítel č. 1 Epilog + freeganská večere

30.5. hardcore/punk afterparty po turnaji Love Football, Hate Racism Neid (ultracore, IT), Shoyu Squad (thrash hc/punk, DE), KPX (political hardcore/punk, DE), Riot Reiser (politický thrash/punk, DE), Alfatec (hc/thrash, IT)

FOOD NOT BOMBS

Praha: vaření každou sobotu od 13:00 v KK, rozdávání v 16:00 na Nádraží Holešovice

Brno: rozdávání každou sobotu v 15:30 v parku pod Janáčkovým divadlem

Zlín: každý sudý pátek na nádraží

Karlovy Vary: každou první neděli v měsíci ve 12:00 u Alberta (tržnice)

České Budějovice: obnovené rozdávání od 7. dubna každé druhé úterý na Lannově třídě, od 15h

ProtestFest 2009

5.-23.5., Brno ProtestFest je... festival, který propojuje aktivismus a alternativní kulturu; prostor, který umožňuje diskusi o aktuálních společenských a environmentálních tématech; místo, na jehož vytváření se může podílet každý, kdo je ochoten v diskusi nejen poslouchat sám sebe, ale také naslouchat druhým; svobodné území, na kterém se dá diskutovat, hrát si, informovat, tvořit; otevřené dveře pro různé formy, různé obsahy, různá témata, různá pojetí; velká scéna pro všechny – alternativa je v tom, že se můžeme zapojit všichni; protestfest.cz

Autonomní projekt DVP vás zve na další D.I.Y, 15-16-17. května.tentokrát se budeme věnovat sázení na zahrádce (podle počasí) a jejímu rozšiřování. Večerní ohýnek a podobně. Každý, kdo chce přijet, ať dorazí. Více na <http://projekt-dvp.s.cz/>

Redakce: praha(zavináč)squat.net Příspěvky vítány, on-line jsme na praha.squat.net nebo milada.org